

Holger Hansen (V):

Også fra venstre til vi gerne tilsi- gere ministe- ren velvilje over for behandlingen af det fore- liggende lovforslag, omend jeg nok har lidt svært ved sådan at hoppe i det med den samme nonchalance, som jeg følte det ærede medlem hr. Camre gjorde. Vi skal jo huske, at det, vi har nu, er en kommuneskatlov. Det, vi gør med dette lovforslag, er at lade landsrådet få mulighed for at opkræve indtil 5 pct. i lands- skat. Det vil altså sige, at vi fra at have en kommunal indkomstskat i Grønland, som kan være og er forskellig fra kommune til kom- mune, får vi nu dette plus en landsskat oveni.

Vi giver ikke hermed udtryk for at være skeptiske over for det administrative i forslaget – det er naturligvis hensigtsmæssigt, at man, når man har ét indkomstskattesystem og har behov for midler til anden kasse, bruger det samme system – men det gør det nok alligevel muligt og ønskeligt at overveje: hvor er det i virkeligheden, vi er ved at gå hen? Jeg vil gerne – ikke her i dag, men i udvalget – bede ministeren om en redegørelse for landsrådets og de grønlandske kommuners økonomiske situation i det hele taget. Jeg synes ikke, det er nok for folketings blot at konstatere, som hr. Camre gjorde det, at landsskatten nu i de senere år var i pengekasse, og at man så skulle tilpasse indkomstmulighederne til udgifterne. Det er måske knap nok en rigtig måde at anskue tingene på, i hvert fald er den ikke rigtig ud fra mit synspunkt.

Vi ved jo, at vi står i et vadested på disse områder: vi har for ganske kort tid siden ind- ført en kommunal skat; den har kun løbet godt og vel 1 år, og vi har i den anledning ændret på principperne om, hvordan provenuet af ind- førselsafgifterne i Grønland skal fordeles imel- lem landsskatten og de grønlandske kommuner. Jeg ved, at ministeren i sommer igen, som det har været vane de senere år, har haft en for- handling med såvel landsrådet som de grøn- landske kommuner netop om disse økonomiske problemer, som jo også har karakter af likvidi- tetsproblemer. Alt det vil jeg bede ministeren om at få nøjere klaring på, ikke i dag, naturlig- vis, men under det udvalgsarbejde, der nu kommer i gang.

Vi er altså velvillige over for behandlingen af dette lovforslag, og det vejer naturligvis tungt for os, at landsrådet ønsker denne lands- skat indført og ønsker den nu, og vi er også

redde til at være med til at gøre et hurtigt ar- bejde på dette område.

Om de foreslåede ændringer af ankemulig- hederne skal jeg ikke sige andet, end at dem kan vi jo kigge på i udvalget – det ser vel meget fornuftigt ud.

Det store spørgsmål er, hvordan det samlede økonomiske billede er, og om det lovforslag, ministeren her har fremsat med støtte af lands- rådet, det samlede økonomiske billede og den samlede økonomiske byrdefordeling taget i be- tragtning, er det rigtige lovforslag. Det vil vi kigge nærmere på under det kommende ud- valgsarbejde.

Dohrmann (FP):

Så sent som under landsrådets efterårssam- ling dette år var der flere grønlandske lands- rådsmedlemmer, som kom med en sønderlem- mende kritik af den efterligning af det danske skattesystem, som dette folketing har pålagt eller vil belejre Grønland med.

Loven om kommuneskat burde aldrig have været vedtaget; den er tåbelig, den er bureau- kratisk, den er uretfærdig, og den øger arbejds- løsheden. Fremskridtspartiet står temmelig alene med sin mening om et skattefrit Dan- mark, men vi burde alle sammen kunne være enige om, at med den samfundsstruktur og de forhold, der er på Grønland, burde der aldrig have været indført skat deroppe.

Det er nemlig ikke sådan, at man ikke i for- vejen har kontrol over indkomsterne. Man kan roligt sige, at det offentlige bestemmer ind- komsternes størrelse næsten 100 pct. Staten fastsætter lønningerne, staten fastsætter priserne på skind, fisk og andre ting, der bliver fan- get, staten fastsætter priserne på lastvognskør- sel, på reparationer, skibsfragt og flybilletter, kort sagt på alle varer og tjenesteydelser.

I betragtning af, at pengene kun kommer ét sted fra, nemlig statskassen, er det utroligt, hvis dette folketing ikke kan indse, at det er fuld- kommen vanvittigt først at udbetale en vis sum for så bagefter at komme og sige: vil I ikke godt være så venlige at betale op til 25 pct. til- bage igen?

Nu skal der jo nok være en eller anden, der kommer og siger – det hørte vi for resten også de to foregående ordførere sige –: ja men når nu landsrådet selv ønsker det, så kan folketin- get da ikke gå imod. Jo, det kan man da, og